
Dokument ze zasedání

A8-0165/2016

2.5.2016

ZPRÁVA

o zprávě EU o soudržnosti politik ve prospěch rozvoje za rok 2015
(2015/2317(INI))

Výbor pro rozvoj

Zpravodaj: Cristian Dan Preda

OBSAH

	Strana
NÁVRH USNESENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU.....	3
VYSVĚTLUJÍCÍ PROHLÁŠENÍ.....	13
STANOVISKO VÝBORU PRO MEZINÁRODNÍ OBCHOD.....	17
VÝSLEDEK KONEČNÉHO HLASOVÁNÍ V PŘÍSLUŠNÉM VÝBORU.....	22

NÁVRH USNESENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU

o zprávě EU o soudržnosti politik ve prospěch rozvoje za rok 2015 (2015/2317(INI))

Evropský parlament,

- s ohledem na článek 208 Smlouvy o fungování Evropské unie, který stanoví, že Unie přihlíží k cílům rozvojové spolupráce při provádění politik, které by mohly mít vliv na rozvojové země,
- s ohledem na článek 21 Smlouvy o Evropské unii, který stanoví, že činnost Unie na mezinárodní scéně spočívá na zásadách, které se uplatnily při jejím založení, jejím rozvoji a jejím rozšiřování a které hodlá podporovat v ostatním světě: demokracie, právní stát, univerzálnost a nedělitelnost lidských práv a základních svobod, úcta k lidské důstojnosti, zásady rovnosti a solidarity a dodržování zásad Charty Organizace spojených národů a mezinárodního práva,
- s ohledem na odstavce 9 a 35 společného prohlášení Rady a zástupců vlád členských států zasedajících v Radě, Evropského parlamentu a Komise o rozvojové politice Evropské unie nazvaného „Evropský konsensus“¹,
- s ohledem na řadu navazujících závěrů Rady, zprávy, které každé dva roky zveřejňuje Komise, a usnesení Evropského parlamentu týkající se soudržnosti politik ve prospěch rozvoje (SPR), zejména na usnesení Parlamentu ze dne 13. března 2014 o zprávě EU o soudržnosti politik ve prospěch rozvoje za rok 2013²,
- s ohledem na pátou dvouletou zprávu Komise o SPR, konkrétně její pracovní dokument o soudržnosti politik ve prospěch rozvoje zveřejněný v srpnu 2015 (SWD(2015)0159),
- s ohledem na Agendu pro udržitelný rozvoj 2030, která byla přijata na summitu OSN o udržitelném rozvoji v New Yorku v roce 2015 a jejíž součástí je cíl „zvýšit soudržnost politik ve prospěch udržitelného rozvoje“ (cíl 17.14)³,
- s ohledem na Evropský konsensus o rozvoji z prosince 2005,
- s ohledem na výsledný dokument čtvrtého fóra na vysoké úrovni o účinnosti pomoci, které se konalo v prosinci 2011, týkající se partnerství pro účinnou rozvojovou spolupráci,
- s ohledem na článek 52 jednacího řádu,
- s ohledem na zprávu Výboru pro rozvoj a stanovisko Výboru pro mezinárodní obchod (A8-0165/2016),

A. vzhledem k tomu, že v závěrech Rady týkajících se páté dvouleté zprávy Evropské

---

¹ Úř. věst. C 46, 24.6.2006, s. 1.

² Přijaté texty, P7_TA(2014)0251.

³ http://www.un.org/en/ga/search/view_doc.asp?symbol=A/RES/70/1

komise o SPR, které byly přijaty v říjnu 2015, je zdůrazněno, že SPR bude tvořit významnou část příspěvku EU k dosažení širšího cíle soudržnosti politik ve prospěch udržitelného rozvoje (SPUR);

- B. vzhledem k tomu, že přijetí Agendy pro udržitelný rozvoj 2030 představuje pro dosažení SPR novou výzvu, neboť stanoví jediný všeobecný soubor rozvojových cílů pro všechny;
- C. vzhledem k tomu, že Evropská unie musí zaujmout vedoucí úlohu, pokud jde o prosazování soudržnosti politik ve prospěch rozvoje;
- D. vzhledem k tomu, že 1,5 miliardy lidí stále žije v chudobě a nedostává se jim řádné zdravotní péče, vzdělání a životní úroveň; vzhledem k tomu, že většinu z nich tvoří ženy;
- E. vzhledem k tomu, že fiskální prostor rozvojových zemí je fakticky omezen požadavky globálních investorů a finančních trhů; vzhledem k tomu, že rozvojové země nabízejí různé daňové pobídky a daňová osvobození s cílem přilákat nebo udržet investory, což vede ke škodlivé daňové soutěži a k závodu o co nejnižší daně;
- F. vzhledem k tomu, že EU nese při jednáních s partnerskými zeměmi přímou a historickou odpovědnost;
- G. vzhledem k tomu, že stávající evropský rámec rozvoje nedisponuje účinnými mechanismy, které by předcházely roztržiténosti vyplývající z politik Evropské unie nebo které by tuto roztržiténost odstraňovaly;

SPR v rámci Agendy pro udržitelný rozvoj 2030

1. znovu opakuje, že SPR je klíčovým prvkem provádění a naplňování nové agendy pro udržitelný rozvoj; vyzývá k proaktivnímu přístupu založenému na společném chápání SPR; upozorňuje na to, že přístup založený na lidských právech by měl vést k hlubšímu pochopení konceptu soudržnosti politik ve prospěch rozvoje, neboť bez odstranění překážek, jež brání naplňování práv, nelze v oblasti udržitelného rozvoje a odstraňování chudoby dosáhnout pokroku; domnívá se, že SPR by měla přispívat k dodržování zásad právního státu, vytvoření nestranných institucí a ustavení řádné správy v rozvojových zemích;
2. lituje, že přestože byla SPR schválena v Deklaraci tisíciletí OSN¹, Lisabonskou smlouvou a busanským fórem o účinnosti pomoci², její konkrétní provádění zatím příliš nepokročilo;
3. žádá, aby byla zahájena celounijní debata o SPR v rámci Agendy udržitelného rozvoje 2030 a jejích nových 17 univerzálních a nedělitelných cílů, která by umožnila lépe

---

¹ <http://www.un.org/french/millenaire/ares552f.pdf>

² <http://www.oecd.org/development/effectiveness/49650173.pdf>

porozumět tomu, jak by tato myšlenka mohla zapadat do univerzálnější koncepce SPUR;

4. připomíná, že cíle udržitelného rozvoje platí pro vyspělé i rozvojové země a že by měly být komplexně zahrnovány do rozhodování EU, jak ve vnitřních, tak ve vnějších vztazích; zdůrazňuje, že je nutné rozvíjet procesy správy na podporu SPR v celosvětovém měřítku, a žádá, aby byla SPR zahrnuta jako jeden z klíčových bodů do nadcházejících diskusí EU o globální strategii a víceletém finančním rámci;

Mechanismy SPR

5. žádá, aby byla SPR projednána na některém zasedání Evropské rady, což by podnítilo interinstitucionální diskusi mezi Komisí, ESVČ, Radou a Parlamentem i debatu na vnitrostátní úrovni;
6. navrhuje, aby v rámci přípravy na uvedený summit zaslala Komise a ESVČ hlavám států a předsedům vlád EU konkrétní doporučení ohledně účinných mechanismů zajišťování SPR a integrace strategií EU v zájmu efektivnějšího provádění cílů udržitelného rozvoje a ohledně toho, jak jasněji definovat povinnosti jednotlivých orgánů EU při plnění závazků SPR; domnívá se, že tento proces by měl být co nejtransparentnější a nejinkluzivnější a že by do něj měly být zapojeny místní a regionální správní orgány, organizace občanské společnosti a expertní skupiny;
7. vítá vytvoření skupiny komisařů příslušných pro vnější vztahy; žádá, aby místopředsedkyně Komise, vysoká představitelka podávala pravidelné zprávy o činnosti této skupiny Výboru pro rozvoj;
8. domnívá se, že mechanismy, které využily některé delegace EU pro poskytnutí zpětné vazby ke zprávě Komise o SPR za rok 2015, by se měly vztahovat na všechny delegace EU a že by tato zpětná vazba měla být poskytována každoročně; vyzývá delegace EU, aby zajistily, že SPR bude figurovat na programu příslušných dvoustranných jednání a schůzí smíšených shromáždění a na výročních setkáních vedoucích delegací EU v Bruselu;
9. vítá balíček předpisů týkající se zlepšování právní úpravy přijatý Komisí dne 19. května 2015; dále vítá skutečnost, že v pokynech pro zlepšování právní úpravy je v nástroji č. 30 SPR výslovně uvedena jako zákonný požadavek (COM(2015)0215);
10. vyjadřuje politování nad tím, že ačkoli je pro dosahování SPR důležitým nástrojem posouzení dopadů, posouzení dopadů na rozvoj nejsou příliš početná a nevěnují se dostatečně potenciálnímu dopadu na rozvojové země; doufá, že balíček opatření pro zlepšování právní úpravy a související pokyny tuto situacilepší v tom smyslu, že budou ve všech posouzeních dopadu zohledňovány rozvoj a lidská práva a že se zvýší transparentnost; vyzývá Komisi, aby systematicky konzultovala s organizacemi působícími v oblasti lidských práv již v rané fázi procesu tvorby politik a aby zavedla lepší záruky a mechanismy pro zajištění vyváženějšího zastoupení zainteresovaných stran; vítá veřejné konzultace k obecnému plánu, jež jsou příležitostí pro vnější aktéry, včetně rozvojových zemí a občanské společnosti, aby se vyjádřili a aktivně zapojili; domnívá se, že je nezbytné provádět systematictější posouzení ex-post v průběhu

provádění politik EU;

11. je toho názoru, že je nutné klást větší důraz na institucionální koordinaci, ať už mezi orgány a institucemi EU, nebo se členskými státy; vyzývá vlády členských států, aby ukotvily SPR v právně závazném aktu a aby pro účely její realizace vypracovaly akční plán soudržnosti politik ve prospěch udržitelného rozvoje; domnívá se, že vnitrostátní parlamenty by měly být do agendy SPR více zapojeny, s ohledem na svou pravomoc pohnat vládu k odpovědnosti a sledovat pokrok v této oblasti;
12. připomíná významnou úlohu, již Evropský parlament musí hrát v procesu prosazování soudržnosti politik ve prospěch rozvoje tím, že SPR bude považována za jednu z priorit parlamentního programu činnosti, budou častěji pořádána mezivýborová a meziparlamentní setkání týkající se SPR, bude podporována výměna názorů na SPR s partnerskými zeměmi a bude podněcována výměna názorů s občanskou společností;
13. bere na vědomí, že některé členské státy zavedly účinný mechanismus koordinace mezi ministerstvy se zvláštním mandátem pro soudržnost politik ve prospěch udržitelného rozvoje; vyzývá členské státy, aby používaly a vyměňovaly si osvědčené postupy, které jsou již uplatňovány v jiných členských státech;
14. konstatuje, že společné plánování je úspěšným nástrojem pro soudržné plánování činnosti EU v oblasti rozvojové spolupráce; vítá skutečnost, že zahrnuje dvoustranné činnosti členských států v partnerských zemích, nicméně vyjadřuje politování nad tím, že se v minulosti opakovaně nepodařilo propojit kroky EU s činností členských států, takže byly promarněny příležitosti pro využití synergií;
15. uznává, že řádné provádění SPR bude vyžadovat odpovídající zajištění z hlediska prostředků i personálu; naléhavě žádá, aby byly na kontaktní místa pro SPR v rámci vnitrostátních ministerstev a delegací EU vyčleněny prostředky nezbytné pro zavedení vnitrostátních a evropských strategií v oblasti SPR;
16. zdůrazňuje, že vnitrostátní parlamenty hrají při provádění soudržnosti politik ve prospěch udržitelného rozvoje zásadní úlohu, neboť zajišťují průběžnou kontrolu politických závazků, monitorování a plného zapojení organizací občanské společnosti a kontrolu posouzení dopadů předkládaných vládami;
17. připomíná svůj návrh nezávislého systému v rámci Unie pro přijímání žádostí osob nebo společenství dotčených politikami Unie; uznává důležitou úlohu Výboru pro rozvoj EP a jeho stálého zpravodaje pro SPR, který tlumočí zájmy veřejnosti nebo společenství dotčených politikami EU;
18. zdůrazňuje, že EU musí investovat více prostředků do analýzy SPR založené na prokázaných skutečnostech; vyzývá Komisi, aby bezodkladně identifikovala případy nesoudržnosti a vypracovala analýzu jejich nákladů a aby zavedla vhodné mechanismy monitorování SPR a sledování pokroku v této oblasti; rovněž vyzývá Komisi, aby do své analýzy zahrnula návrh, jak se nesoudržnosti jednotlivých politik vyvarovat a jak ji odstraňovat; dále zdůrazňuje, že je nutné zlepšit odkazování na SPR v programových dokumentech;

19. zdůrazňuje, že je třeba posílit soudržnost politik ve prospěch rozvoje v souvislosti s přezkumem Evropského konsensu o rozvoji a s diskusí o budoucí dohodě navazující na dohodu z Cotonou;

Prioritní oblasti

Migrace

20. uznává, že EU v současnosti čelí největší uprchlické krizi od konce druhé světové války; zdůrazňuje, že pro řešení hlavních příčin tohoto jevu je zcela nezbytné posílit vazbu mezi migračními a rozvojovými politikami; je přesvědčen, že EU by k řešení této krize měla využít všechny nástroje, které má k dispozici, včetně bezpečnostních a diplomatických; zdůrazňuje, že reakce na uprchlickou krizi se nemůže soustředit pouze na bezpečnostní aspekty a že rozvojové cíle musí být lépe integrované, aby byly migrační politiky EU slučitelné s opatřeními zaměřenými na snižování chudoby; zdůrazňuje, že SPR představuje důležitou součást nové politiky EU v oblasti migrace; vítá přijetí Evropského programu pro migraci (COM(2015)0240), který v reakci na tuto krizi rozvíjí komplexní postup; domnívá se, že provádění tohoto programu by měla doprovázet konkrétní opatření k posílení hospodářského, politického a sociálního rozvoje a řádné správy v zemích původu; zdůrazňuje význam remitencí jako zdroje financování rozvoje; poukazuje na význam dohod členských států se třetími zeměmi pro usnadnění bezpečného pohybu a mobility mezinárodních pracovníků; domnívá se, že programy a prostředky v oblasti rozvojové pomoci by se neměly používat pro účely kontroly migrace; zdůrazňuje, že společná migrační politika se musí zaměřit na legální způsoby cestování do Evropy a na přijímání migrantů;
21. zdůrazňuje, že EU potřebuje více harmonizovat migrační a azylové politiky, a to jak v Unii samotné, tak společně se svými mezinárodními partnery; podotýká, že skutečně účinná a celostní migrační a azylová politika musí plně integrovat vnitřní i vnější politiky EU, a to zejména v rámci pracovních struktur EU; zdůrazňuje, že je důležité vytvořit jednu společnou azylovou a imigrační politiku; požaduje inkluzivní přístup k řešení základních příčin migrace, úzce spjatý s rozvojem, který povede k udržitelnému řešení stávající migrační krize; připomíná, že ženy a dívky z řad uprchlíků nebo migrantů jsou obzvláště ohroženy sexuálním násilím a vykořisťováním a že do migrační politiky EU musí být zahrnuta genderová hlediska;
22. vyzývá EU a její členské státy, aby v zájmu posílení soudržnosti mezi migrační a rozvojovou politikou nevykazovaly výdaje související s uprchlíky jako oficiální rozvojovou pomoc, neboť by to vedlo k obrovským nákladům ztracené příležitosti na úkor rozvojových programů, které skutečně řeší základní příčiny migrace;

Obchod a finance

23. zdůrazňuje, že EU a její členské státy jsou v součtu i nadále světově nejvýznamnějším dárcem pomoci na podporu obchodu (11,7 miliardy EUR v roce 2013 – SWD(2015)0128); navrhuje, aby pomoc EU na podporu obchodu musela rovněž cílit na zlepšování postavení chudých producentů, družstev, mikropodniků a malých podniků, usnadnění diverzifikace domácích trhů, zrovnoprávnování žen, posilování regionální integrace a snižování nerovnosti v oblasti příjmů; vítá záměr Komise klást větší důraz na ustanovení obchodních dohod, která se týkají rozvoje; připomíná, že se členské státy

zavázaly k tomu, že učiní konkrétní kroky k dosažení cíle poskytnout 0,7 % HNP na oficiální rozvojovou pomoc rozvojovým zemím, a doporučení výboru pro rozvojovou pomoc OECD dosáhnout průměrného grantového prvku celkové oficiální rozvojové pomoci ve výši 86 %; má za to, že obchodní dohody by měly přispívat k posilování udržitelného rozvoje a lidských práv a k boji proti korupci na celém světě;

24. připomíná, že liberalizace obchodu není sama o sobě pozitivní, pokud jde o snižování chudoby a nerovností, neboť by mohla mít negativní důsledky pro udržitelný rozvoj;
25. žádá Komisi, aby Evropskému parlamentu a Radě předložila výroční zprávu o poskytování evropské pomoci určené na obchod v rozvojových zemích a uvedla v ní přidělené částky a jejich původ, a to v okruhu IV rozpočtu Unie i v ERF; domnívá se, že tento dokument by představoval dobrý základ pro zprávy EU o soudržnosti politik ve prospěch rozvoje předkládané každé dva roky;
26. připomíná, že v rámci cíle udržitelného rozvoje č. 17.15 se uznává, že je třeba respektovat politický prostor každé země pro vymýcení chudoby a udržitelný rozvoj; připomíná právo rozvojových zemí regulovat investice s cílem zajistit plnění povinností a závazků ze strany všech investorů, včetně zahraničních, a chránit tak lidská práva a pracovní a environmentální normy;
27. vítá pokrok, kterého bylo dosaženo od zavedení bangladéšského paktu udržitelnosti, a vyzývá Komisi, aby závazné rámce rozšířila i do dalších odvětví; v této souvislosti Komisi naléhavě žádá, aby rozšířila sociální odpovědnost podniků a iniciativy v oblasti náležité péče, které doplňují stávající nařízení EU o těžbě dřeva nebo se vztahují na navržené nařízení o konfliktních minerálech, i na další odvětví, čímž zajistí, že EU a její obchodníci a provozovatelé dostojí svým závazkům a budou dodržovat lidská práva a nejvyšší sociální a environmentální normy;
28. připomíná, že k dosažení cílů udržitelného rozvoje musí přispět investiční politika EU, zejména pokud zahrnuje veřejné prostředky; připomíná, že je nutné zvýšit transparentnost a odpovědnost institucí pro financování rozvoje, aby bylo možné účinně sledovat peněžní toky, udržitelnost dluhu a přínos jejich projektů udržitelného rozvoje;
29. připomíná, že oficiální rozvojová pomoc hraje jedinečnou úlohu při dosahování skutečných výsledků v oblasti rozvoje; žádá o ochranu zaměření oficiální rozvojové pomoci na rozvoj a o zachování její povahy, včetně transparentního a odpovědného systému podávání zpráv; připomíná, že nevázaní pomoci je nutné, aby se poskytly příležitosti pro socioekonomické aktéry rozvojových zemí, jako jsou místní firmy nebo odborníci na technickou pomoc, a vyzývá k tomu, aby se podpořilo využívání systémů zadávání veřejných zakázek v rozvojových zemích pro programy pomoci na podporu činností řízených veřejným sektorem s cílem posílit místní soukromý sektor;
30. připomíná však, že samotná pomoc nestačí; domnívá se, že je nezbytné zvážit inovační a diverzifikované zdroje financování, jako jsou daň z finančních transakcí, uhlíková daň, přírůžka k letenkám, renty z přírodních zdrojů atd., jež by měly odpovídat zásadám pro účinnost rozvoje; je přesvědčen, že je třeba posílit soudržnost mezi veřejným, soukromým, mezinárodním a domácím financováním; uznává v této souvislosti zásadní úlohu soukromého sektoru; trvá na tom, že je důležité, aby byly v rozvojových zemích vytvořeny příznivé podmínky pro soukromé podniky a aby bylo podněcováno zavádění

politických a právních rámců, které usnadní využívání bankovních účtů a vytváření digitálních infrastruktur;

31. je přesvědčen, že obchodní politika EU, má-li splnit cíle SPR, musí zohledňovat realitu a rozvojovou situaci v rozvojových zemích a právo rozvojových zemí vytvářet si vlastní rozvojové strategie; zdůrazňuje, že obchodní a investiční dohody uzavřené mezi EU a jejími členskými státy nesmí přímo ani nepřímo bránit dosažení cílů v oblasti rozvoje ani podpoře a ochraně lidských práv v partnerských zemích; připomíná, že rozvoji může napomáhat spravedlivý a řádně regulovaný obchod v souladu s pravidly WTO; vítá zahrnutí komplexních kapitol o obchodu a udržitelném rozvoji do všech obchodních a investičních dohod;
32. vyzývá EU, aby vytvořila vhodný rámec zabývající se tím, jak společnosti dodržují lidská práva a sociální a environmentální normy; vyzývá EU a její členské státy, aby se nadále aktivně zapojovaly do činnosti Rady OSN pro lidská práva s cílem pohánět nadnárodní společnosti k odpovědnosti za porušování lidských práv;
33. podporuje účinný, spravedlivý a transparentní daňový systém, který je v souladu se zásadami řádné správy; vítá soubor opatření v oblasti daňové transparentnosti, který dne 18. března 2015 předložila Komise, a balíček opatření týkající se boje proti vyhýbání se daňovým povinnostem předložený dne 28. ledna 2016, včetně sdělení Komise o vnější strategii pro prosazování řádné daňové správy v mezinárodním měřítku; zdůrazňuje, že je důležité vypracovat posouzení dopadu a analýzu vedlejších účinků nových daňových předpisů EU s cílem zabránit negativním dopadům na rozvojové země; připomíná, že využívání domácích zdrojů prostřednictvím zdanění je jedním z nejdůležitějších zdrojů příjmů pro financování udržitelného rozvoje z veřejných zdrojů; naléhavě žádá EU, aby podporovala rozvojové země v posilování jejich kapacit v oblasti daňové a finanční správy a řízení veřejných financí a v potlačování nezákonných finančních toků; vyzývá EU, aby zajistila, že nadnárodní společnosti budou platit daně v zemích, v nichž je získávána nebo vytvářena hodnota; proto zdůrazňuje odpovědnost EU za podporu a celosvětové provádění zásady soudržnosti politik ve prospěch rozvoje v daňových záležitostech; za tímto účelem naléhavě žádá EU, aby usilovala o zřízení nového mezivládního orgánu pod záštitou OSN, který by se zabýval mezinárodní spoluprací v daňové oblasti, a poskytla potřebné zdroje k efektivnímu fungování tohoto orgánu, aby se rozvojové země mohly rovnou měrou účastnit celosvětové reformy stávajících mezinárodních daňových pravidel;
34. domnívá se, že v boji proti nezákonným finančním tokům a vyhýbání se daňovým povinnostem má zásadní význam mezinárodní spolupráce, a vyzývá EU, aby usilovala o prohloubení mezinárodní spolupráce v daňových záležitostech; žádá EU, aby zajistila, že rozvojovým zemím se při vyjednávání daňových smluv v souladu se vzorovou úmlouvou OSN o zamezení dvojího zdanění dostane spravedlivého zacházení, a aby zohlednila jejich konkrétní situaci a zajistila spravedlivé rozdělení práv na zdanění; vítá závazky přijaté na konferenci o financování rozvoje, která se uskutečnila v červenci 2015 v Addis Abebě, jako jsou přezkum vícestranného financování rozvoje a addisabebská iniciativa v oblasti daní, jejímž cílem je pomoci rozvojovým zemím při budování jejich domácích systémů zajišťování zdrojů; vyzývá EU, aby v plné míře využívala vzorovou úmluvu OECD o daních z příjmu a majetku, která obsahuje

fakultativní ustanovení týkající se pomoci při výběru daní;

35. vyzývá k posouzení dopadu vývozních náhrad, celních a obchodních překážek na rozvojové země;
36. připomíná, že snahy o zajištění přístupu k surovinám z rozvojových zemí nesmí bránit místnímu rozvoji a vymýcení chudoby, nýbrž mají podpořit rozvojové země, aby přeměnily své nerostné bohatství ve skutečný rozvoj;

Potravinové zabezpečení

37. zdůrazňuje, že dosažení potravinového zabezpečení pro celý svět bude vyžadovat SPR na všech úrovních, zejména mají-li být splněny ambicióznější cíle Agendy pro udržitelný rozvoj 2030, konkrétně úplné odstranění hladu a zamezení veškerým formám podvýživy; domnívá se, že EU by měla podporovat zřízení solidních regulačních rámců s jasnými kritérii na ochranu práv a potravinového zabezpečení zranitelných osob;
38. vyzývá EU, aby systematicky vyhodnocovala mj. dopad politik EU v oblasti zemědělství, obchodu a energetiky – jako např. politiky týkající se biopaliv – na potravinové zabezpečení v rozvojovém světě a na živobytí nejzranitelnějších lidí; naléhavě vyzývá Komisi, aby se nadále soustředila na družstva, mikropodniky, malé a střední zemědělské podniky a pracovníky v zemědělství a aby podporovala udržitelné a agroekologické postupy v souladu se závěry Mezinárodního panelu pro hodnocení zemědělských technologií a vědy pro rozvoj (IAASTD), doporučeními zvláštního zpravodaje OSN pro právo na potraviny a cíli udržitelného rozvoje; připomíná, že je nutné zajistit, aby zavádění opatření SZP neohrozilo kapacitu produkce potravin a dlouhodobé zabezpečování potravin v rozvojových zemích; zdůrazňuje, že v rámci průběžného monitorování rámce politiky EU v oblasti potravinového zabezpečení (COM(2010)0127) je třeba řešit podstatné otázky soudržnosti a dopadu politik; zdůrazňuje, že Unie musí podporovat budování zpracovatelského odvětví v rámci zemědělství a zlepšování technik konzervace potravin; připomíná, že je důležité zvážit dopad dohod o rybolovu na potravinové zabezpečení rozvojových zemí; vyzývá EU a její členské státy, aby se podílely na předcházení zabírání půdy tím, že rozvojové země podpoří při uplatňování dobrovolných pokynů Organizace OSN pro výživu a zemědělství pro odpovědnou správu půdy, lesů a rybolovu na jejich území;

Zdravotnictví

39. zdůrazňuje, že je nezbytné, aby rozvojové země prioritně plánovaly rozpočtové položky umožňující zavádění kvalitních systémů zdravotní péče, budování trvalých sanitárních zařízení a nabízení základních služeb a kvalitní péče; žádá Evropskou unii, aby podporovala zavádění všeobecného zdravotního pojištění, které by zaručovalo rozložení zdravotních rizik v rozvojových zemích;

Změna klimatu

40. žádá EU, její členské státy a všechny mezinárodní partnery, aby učinili rozhodné kroky k naplňování dohody o klimatu, která byla před nedávnem přijata na konferenci COP21 v Paříži; zdůrazňuje, že EU a další vyspělé země musí nadále podporovat opatření v oblasti klimatu, jejichž cílem je snižování emisí v rozvojových zemích, a zejména

v nejméně rozvinutých zemích, a zvyšování jejich odolnosti vůči dopadům změny klimatu; v této souvislosti připomíná zásadní význam poskytování dostatečných prostředků na opatření v oblasti klimatu; v tomto ohledu podporuje proces transformace energetiky v EU a přechod na obnovitelné zdroje energie; zdůrazňuje, že nepodaří-li se omezit globální oteplování na hodnotu výrazně pod 2°C, mohlo by to ohrozit dosažení pokroku v oblasti rozvoje; vyzývá EU, aby se proaktivně zasazovala o řešení globálního klimatického problému stanovením strategických priorit na všech úrovních a napříč všemi obory a aby vytýčila a prováděla nové závazné cíle v oblasti klimatu, energetické účinnosti a obnovitelných zdrojů energie v souladu s dohodou z Paříže;

41. uznává, že soukromé finanční prostředky v kontextu financování opatření v oblasti klimatu nemohou nahradit veřejné finanční prostředky; zdůrazňuje, že je zapotřebí transparentního podávání zpráv a odpovědnosti a že je nutné zajistit uplatňování patřičných sociálních a environmentálních záruk v souvislosti se soukromým financováním opatření v oblasti klimatu;

Rovnost žen a mužů

42. vítá akční plán EU pro rovnost žen a mužů na období 2016–2020 a vybízí ke sledování a provádění jeho cílů v rámci veškeré vnější činnosti EU, včetně projektů financovaných z prostředků EU na úrovni jednotlivých států; dále vyzývá EU, aby účinně začleňovala hledisko rovnosti žen a mužů a zlepšování postavení žen do všech svých politik, včetně rozpočtové, a aby zajistila, že její vnější politika bude přispívat k potírání všech forem diskriminace, a to i vůči LGBT;

Bezpečnost

43. uznává, že udržitelného rozvoje ani vymýcení chudoby nelze dosáhnout bez zajištění bezpečnosti; mimoto uznává, že vztahová souvislost mezi bezpečností a rozvojem je důležitým prvkem zajištění účinnosti vnější činnosti EU;
44. zdůrazňuje, že je důležité, aby byla zaručena soudržnost politik a koordinace mezi politikami EU v oblasti vnější činnosti, bezpečnosti, obrany, obchodu, humanitární pomoci a rozvojové spolupráce; připomíná výzvu, kterou představuje řádná správa věcí veřejných v rozvojových zemích; trvá na tom, že SPR by měla přispívat k dodržování zásad právního státu a vytvoření nezávislých institucí a k posílení opatření, jež povedou k odzbrojení, zajištění veřejného zdravotnictví a potravinovému zabezpečení, a k zavedení souvisejících politik na podporu bezpečnosti a rozvoje;
45. vyzývá EU, aby upevnila své kapacity pro předcházení krizím a včasnou reakci s cílem posílit synergie mezi společnou bezpečnostní a obrannou politikou (SBOP) a rozvojovými nástroji a současně aby našla rovnováhu mezi krátkodobými kroky přijatými v reakci na krize a dlouhodobějšími rozvojovými strategiemi; podotýká, že vytvoření nového nástroje, který by se zaměřoval na vztahovou souvislost mezi bezpečností a rozvojem, by mohlo omezit nesoudržnost a zvýšit účinnost SPR; zdůrazňuje, že tento nástroj by měl být financován z nových rozpočtových prostředků, a nikoli prostřednictvím stávajících nástrojů pro rozvoj; žádá, aby při vypracovávání strategií EU v oblasti bezpečnosti a rozvoje byly zohledňovány priority a strategie dotčených regionů a zemí; vítá využívání politického rámce pro krizový přístup jakožto důležitého nástroje, který umožňuje dospět ke společnému pochopení krizí v raném

stádiu; žádá intenzivnější spolupráci mezi Komisí, ESVČ a členskými státy za účelem vypracování obsáhlé analýzy, na jejímž základě bude možné při řešení krize učinit informovanou volbu mezi opatřeními v rámci SBOP a jinými opatřeními;

46. domnívá se, že strategie EU na podporu bezpečnosti a rozvoje v oblasti Sahelu¹, africké síly rychlé reakce a regionální akční plán pro Sahel na období 2015–2020² jsou dobrými příklady úspěšného uplatňování komplexního přístupu EU, v nichž se účinně mísí reakce v oblasti bezpečnosti, rozvoje a správy věcí veřejných;
47. vyzývá Komisi a členské státy, aby i nadále zlepšovaly provázanost mezi humanitární pomocí, rozvojovou spoluprací a odolností vůči katastrofám a umožnily tak flexibilnější a účinnější reakci na rostoucí potřeby;

o

o o

48. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě a Komisi.

---

¹ http://eeas.europa.eu/africa/docs/sahel_strategy_en.pdf

² www.consilium.europa.eu/en/meetings/fac/2015/04/st07823-en15_pdf

VYSVĚTLUJÍCÍ PROHLÁŠENÍ

Pátá dvouletá zpráva Evropské komise o soudržnosti politik ve prospěch rozvoje (SPR) byla zveřejněna v srpnu roku 2015, krátce předtím, než byla v září na summitu OSN v New Yorku formálně přijata Agenda pro udržitelný rozvoj 2030, jejíž součástí je cíl „podpořit soudržnost politik ve prospěch udržitelného rozvoje“ (cíl 17.14)¹. V závěrech Rady týkajících se páté dvouleté zprávy Evropské komise, které byly přijaty v říjnu 2015, je zdůrazněno, že koncepce SPR bude tvořit významnou část příspěvku EU k dosažení širšího cíle soudržnosti politik ve prospěch udržitelného rozvoje (SPUR). I když EU často potvrzuje politický závazek ve vztahu k SPR, neustále čelí problému, jak tento závazek prakticky naplnit.

Předchozí zprávy Evropského parlamentu hrály klíčovou roli při rozvíjení koncepce SPR tím, že došlo k ustavení stálého zpravodaje pro soudržnost politik ve prospěch rozvoje ve Výboru pro rozvoj, tím, že zdůrazňovaly, že SPR je záležitostí, za niž je EP politicky odpovědný (jako společný normotvůrce a v rámci plnění svých úkolů demokraticky zvolené instituce), a byly v nich předloženy další konkrétní návrhy, jak tuto koncepci realizovat na úrovni EU.

Kromě bilancování pokroku, který oznámila Evropská komise, a stanovení oblastí, kde je třeba zlepšit stávající mechanismy EU zajišťující SPR, se tato zpráva snaží podnítit diskusi o budoucnosti koncepce na úrovni EU.

1. Vyhodnocení mechanismu SPR

SPR, SPUR a Agenda 30

Koncepce soudržnosti politik ve prospěch rozvoje se poprvé objevila na politickém programu EU na začátku 90. let minulého století a v roce 1992 ji institucionalizovala Maastrichtská smlouva. Nicméně až v roce 2005 EU schválila ambiciózní agendu SPR, kterou poté pevně zakotvila do Evropského konsensu o rozvoji z roku 2005. Mezitím jako katalyzátor tohoto vývoje sloužilo přijetí rozvojových cílů tisíciletí, protože se ukázalo, že dosažení těchto cílů bude vyžadovat více než pouhou rozvojovou pomoc a že bude třeba docílit dalekosáhlé součinnosti mezi rozvojovými a nerozvojovými politikami EU. Lisabonská smlouva, která vstoupila v platnost v roce 2009, znovu zdůraznila právní závazek EU usilovat o SPR a ještě více zaměřila celkovou pozornost na dosažení soudržnosti vnitřních a vnějších politik EU.

Přestože zajištění toho, aby politiky v rozvinutých zemích podporovaly rozvoj a nepoškozovaly rozvojové země, zůstává klíčové, v současné době ve stále větší míře narůstá shoda na potřebě toto paradigma překonat. Koncepce soudržnosti politik ve prospěch rozvoje vyústila v požadavek jednak dosahování součinnosti mezi rozvojovou spoluprací a dalšími politikami a jednak nápravy stávajících případů nesoudržnosti.

---

¹ http://www.un.org/en/ga/search/view_doc.asp?symbol=A/RES/70/1

Rok 2015, kdy došlo k přijetí cílů udržitelného rozvoje, se stal dalším milníkem ve vývoji koncepce SPR. Cíle udržitelného rozvoje vyžadují daleko integrovanější přístup ke tvorbě politik, s větším důrazem na soudržnost: dosažení SPR bude mít významný vliv na provádění Agendy pro udržitelný rozvoj 2030. I když koncepce SPR vzešla z úvah o disproporcích mezi Severem a Jihem a kladla důraz na odpovědnost „bohatých“ rozvinutých států vůči „chudým“ rozvojovým zemím, přineslo přijetí Agendy 2030 souvislosti s uskutečňováním SPR náročný úkol – vytvoření jednotného, univerzálního souboru rozvojových cílů, které jsou použitelné obecně a překonávají zaužívaný vzorec dárce – příjemce.

Evropská unie by proto měla stát v čele v prosazování všeobecného programu soudržnosti politik ve prospěch rozvoje, který tento koncept posune vpřed směrem k udržitelnému rozvoji. Zatímco jiné organizace, např. OECD, již koncepci SPUR přijaly za svou, EU teprve má zaujmout jasné stanovisko. V závěrech Rady ohledně páté dvouleté zprávy Evropské komise, které Rada přijala v říjnu 2015, byly Komise a ESVC pověřeny, aby v úzké spolupráci s dalšími partnery předložily konkrétní návrhy, jak lépe začlenit koncepci SPR do přístupu EU k provádění Agendy 2030. Parlament musí být ústředním článkem tohoto úsilí.

Koncepce SPR doposud není široce přijímána v mezinárodním kontextu; stále se jedná o z větší části evropskou koncepci. EU a OECD jsou průkopníky diskuse o SPR. Ve stále propojenějším světě musíme směřovat ke společnému přístupu, abychom vytvořili všeobecnější pojetí. Skutečného pokroku v začlenění koncepce SPR do provádění cílů udržitelného rozvoje nemůžeme dosáhnout, pokud nebudou s tímto pojetím obeznámeni další klíčoví zahraniční aktéři (USA, Japonsko a země BRIC (Brazílie, Rusko, Indie a Čína). Parlament by proto měl požadovat, aby byla zahájena celounijní diskuse o SPR v rámci Agendy udržitelného rozvoje 2030, která by umožnila lépe porozumět tomu, jak by tato koncepce mohla zapadat do univerzálnější koncepce SPUR.

Mechanismy SPR

Evropská unie zavedla od roku 2005 několik klíčových nástrojů za účelem účinného a systematického uplatňování koncepce SPR v rámci politik EU. Potřebujeme nalézt způsob, jak tyto nástroje lépe využívat. Uplatňování koncepce SPR je stále pro EU dosti obtížné, protože vyžaduje budování součinnosti mezi politikami, a to jak horizontálně (např. v oblasti obchodu, zemědělství nebo migrace), tak i vertikálně (na globální, regionální i vnitrostátní úrovni). Jedním z hlavních úkolů SPR v rámci EU je najít způsob, jak zasáhnout další oblasti politik, mimo typickou cílovou skupinu subjektů působících v oblasti rozvojové politiky.

Zpráva Komise je sama o sobě užitečným nástrojem pro zvyšování povědomí o SPR, ale mohla by být ještě užitečnější, pokud by se zabývala pokrokem v uplatňování SPR analyticky. Nedílnou součástí zprávy by měla být konkrétní doporučení, jak se vyrovnat s úkoly vyplývajícími z koncepce SPR. Kromě toho by vedoucí představitelé EU měli nést odpovědnost za zvyšování povědomí o SPR, protože jde o vysoce politickou otázku. Zpravodaj proto požaduje, aby se před vydáním další zprávy Komise v roce 2017 uskutečnilo **zasedání Evropské rady k SPR**. Zasedání Evropské rady k SPR by mělo splnit dva základní cíle: mělo by zvýšit povědomí o SPR podporou interinstitucionální diskuse uvnitř EU (Komise, ESVC, Rada, EP) a na vnitrostátní úrovni (všechna ministerstva). V rámci přípravy na uvedenou vrcholnou schůzku by Komise a ESVC měly hlavám států a předsedům vlád EU zaslat dokument obsahující konkrétní doporučení, jak uvést provádění SPR do praxe. Tento proces by měl být inkluzivní a zapojit občanskou společnost a expertní skupiny. Druhým

cílem zasedání Evropské rady k SPR by mělo jasněji definovat odpovědnost každé instituce EU při plnění závazku SPR. Rada musí také plnit svou úlohu v upevňování SPR tím, že přenesla tuto otázku z oblastí rozvoje a zahraničních vztahů do svých dalších složení.

Řádné provádění SPR bude vyžadovat zajištění dostatečných prostředků i personálu. Kontaktní místa pro SPR v rámci vnitrostátních ministerstev a delegací EU by měla poskytnout prostředky nezbytné pro zavedení vnitrostátních a evropských strategií v oblasti SPR. Většina kontaktních míst SPR v delegacích Unie nemá kapacity potřebné k tomu, aby se věnovala výhradně otázkám SPR.

Od zveřejnění zprávy Komise o SPR za rok 2013 bylo zřízeno několik nových nástrojů za účelem zlepšení provádění SPR. Zpravodaj vítá nové složení Junckerovy Komise, která nyní více spolupracuje v rámci průřezového přístupu a při tvorbě politik postupuje soudržněji. Zpravodaj také vítá vytvoření skupiny komisařů, kteří se zabývají vnějšími vztahy, jimž předsedá místopředsedkyně Komise, vysoká představitelka. Tato skupina komisařů je dobrým příkladem potřeby učinit politický závazek na nejvyšší úrovni, pokud jde o uplatňování SPR. Parlament by měl požadovat, aby místopředsedkyně Komise, vysoká představitelka podávala pravidelné zprávy o činnosti této skupiny Výboru pro rozvoj.

Další novinkou je nová úloha, kterou zastávají delegace EU v rámci mechanismů podávání zpráv. Zpráva o SPR za rok 2015 těží ze zpětných vazeb od 41 delegací EU. Tento způsob podávání zpráv je třeba rozšířit na všechny delegace EU a zprávy by měly být podávány každoročně. Pozitivním krokem kupředu je rovněž online odborná příprava o SPR. Otázka SPR by měla být zařazena do programu zasedání vedoucích delegací EU v Bruselu každoročně, aby se delegace více zapojily do jejího řešení, tzn. nejen na úrovni podávání zpráv, ale také do provádění koncepce SPR. Vedoucí delegací EU musí hrát hlavní úlohu vzhledem k tomu, že disponují uceleným pohledem na všechny politiky EU v jednotlivých zemích i regionech a že mohou podat zprávu o všech nedostatcích a případech nesoudržnosti, včetně informací plynoucích z konzultací s místními aktéry, jako jsou vlády nebo organizace občanské společnosti.

Zpravodaj vítá balíček opatření pro zlepšování právní úpravy, který Evropská komise přijala dne 19. května 2015 (COM(2015) 0215). Balíček opatření a sada nástrojů, které Komise využívá k tomu, aby posoudila dopad politik EU, účinně přispějí k pokroku SPR, protože tak bude soudržnost brána v úvahu již od samého začátku politického cyklu. Rovněž vítáme skutečnost, že právní závazek soudržnosti politik ve prospěch rozvoje je konkrétně uveden v nástroji 30 Pokynů pro zlepšování právní úpravy. Kromě toho Pokyny pro zlepšování právní úpravy vyžadují, aby byl v průběhu všech stádií vytváření a provádění politiky analyzován možný vliv na oblast lidských práv v rozvojových zemích.

Posouzení dopadu je významným nástrojem sloužícím dosahování SPR. Zpravodaj vyjadřuje politování nad tím, že posouzení dopadů rozvoje zůstává stále nedostatečné, a věří, že balíček opatření pro zlepšování právní úpravy a související pokyny tuto situacilepší. Měření pokroku v SPR a dopad této koncepce představuje pro EU rovněž náročný úkol: potřebujeme zlepšit náš přístup orientovaný na výsledky, stanovit si kvalitativní cíle a vytvořit jasnější ukazatele SPR. Pozitivním krokem je, že bude zavedeno nezávislé posouzení, jímž bude zajištěna věrohodnost úspěchů koncepce SPR EU. V nezávislém posouzení mohou být rovněž doporučeny nové nástroje sloužící měření pokroku a podávání zpráv.

Dalším úspěšným nástrojem EU pro provádění koncepce SPR je společné plánování, které umožňuje soudržné plánování činností EU. Zpravodaj vítá skutečnost, že společné plánování zahrnuje bilaterální aktivity členských států EU v jednotlivých zemích, protože přispěje k účinnosti činnosti EU v praxi. Absence provázanosti působení EU a činnosti členských států vedla v minulosti k tomu, že se promarnily příležitosti k využití součinnosti.

Závazek uplatňovat koncepci SPR se začal na úrovni členských států výrazně prosazovat od roku 2013; zaznamenali jsme nárůst počtu kontaktních míst SPR na různých vnitrostátních ministerstvech. Nyní potřebují členské státy EU vyvinout větší úsilí k zavedení mechanismů podávání zpráv v souvislosti se SPR.

2. Prioritní oblasti: zaměření na vnější politiku EU

Usnesení EP o SPR na rok 2016 analyzuje a formuluje konkrétní doporučení týkající se pěti prioritních oblastí (obchod a finance, zajišťování potravin, změna klimatu, migrace a bezpečnost). Zpravodaj nicméně navrhuje, že by pozornost měla být věnována vnější politice EU.

Vezmeme-li v úvahu, že uprchlická krize a destabilizace zemí v sousedství EU zpochybňují samy základy, na nichž stojí EU (např. evropská solidarita a schengenský systém), provádění SPR by se mělo soustředit na vnější činnost EU. Stabilizace sousedství EU by měla být pro EU naprostou prioritou. Díky spojení role místopředsedkyně Komise, vysoké představitelky došlo k významnému pokroku v SPR ve vztahu k vnější činnosti EU. Komplexní přístup EU začíná nabývat pevné obrysy, přestože musí stále čelit závažným problémům.

*

* *

Agenda pro udržitelný rozvoj 2030 představuje jedinečnou příležitost řešit vzájemně provázané problémy vymýcení chudoby a udržitelného rozvoje. Koncepce SPR je nadále pro EU politickým i ekonomickým imperativem. A nemusí to být, jak jeden komentátor poznamenal, „mission impossible“¹, pokud bude existovat politická vůle a také soudržné uplatnění a trvalé zlepšování všech politických nástrojů EU.

---

¹ „Mission Impossible: the European Union and Policy Coherence for Development“, Carbone, M., *Journal of European Integration*, 2008, 30:3.

15.3.2016

STANOVISKO VÝBORU PRO MEZINÁRODNÍ OBCHOD

pro Výbor pro rozvoj

ke zprávě EU o soudržnosti politik ve prospěch rozvoje za rok 2015
(2015/2317(INI))

Navrhovatelka: Lola Sánchez Caldentey

NÁVRHY

Výbor pro mezinárodní obchod vyzývá Výbor pro rozvoj jako věcně příslušný výbor, aby do svého návrhu usnesení začlenil tyto návrhy:

1. připomíná, že obchod a přímé financování jsou jednou z pěti prioritních oblastí soudržnosti politik ve prospěch rozvoje; připomíná, že vnější politika EU, včetně obchodu a investic, musí rovněž být v souladu s článkem 21 Smlouvy o EU a musí přispívat k cílům udržitelného rozvoje, dodržování lidských práv a rovnosti pohlaví; připomíná zásady uvedené v čl. 24 odst. 2 nařízení Rady (ES) č. 260/2009; připomíná, že soudržnost politik ve prospěch rozvoje je odpovědností rozvinutých zemí, avšak rozvojové země mají rovněž důležitou úlohu v tom zajistit, že bude plně účinná;
2. zdůrazňuje, že článek 208 Smlouvy o fungování Evropské unie (SFEU) stanoví jako primární cíl unijní politiky rozvojové spolupráce omezování a v dlouhodobém důsledku vymýcení chudoby a zavádí zásadu soudržnosti politik ve prospěch rozvoje, jež vyžaduje, aby se k tomuto cíli přihlíželo v rámci všech oblastí politiky EU, které budou pravděpodobně mít dopad na rozvojové země, a to včetně obchodní politiky;
3. připomíná také závazek EU, že do všech oblastí své politiky začlení otázku rovnosti žen a mužů, a nutnost zajistit, aby ze sociálních změn, hospodářského růstu a vytváření důstojných pracovních míst měly stejný prospěch jak ženy, tak i muži, a aby došlo k odstranění diskriminace a k prosazování práv žen na celém světě;
4. vyzývá k ustavení partnerství EU-Afrika pro spolupráci v oblasti rozvoje, kteréžto se bude zaměřovat na strategické otázky, jako jsou energetika, udržitelná správa přírodních zdrojů a inovace;
5. zdůrazňuje, že obchod, který pomohl stovkám milionů lidí vymanit se z chudoby, má pro hospodářský růst a udržitelný rozvoj i nadále zásadní význam; je si však vědom toho,

že ne všechny rozvojové země mohly využít jeho výhod a že v rámci celosvětového obchodu zůstávají marginalizovány zejména nejméně rozvinuté země;

6. připomíná, že liberalizace obchodu nesmí být cílem sama pro sebe, nýbrž musí být považována za prostředek k posilování udržitelného rozvoje ekonomik a společností; připomíná, že pokud by byl spravedlivý a řádně regulovaný obchod v souladu s cíli udržitelného rozvoje, měl by potenciál k rozvoji; vyzývá Komisi, aby posílila možnost účinného vymáhání cílů udržitelného rozvoje a do všech obchodních dohod zavedla komplexní kapitoly týkající se udržitelného rozvoje; zdůrazňuje, že aby mohly rozvojové země využít obchodní a investiční příležitosti, je nezbytné pokračovat v podpoře reforem mobilizace domácích příjmů v rozvojových zemích, tak abychom jim pomohli při zdokonalování jejich schopnosti zvyšovat své příjmy a v boji proti daňovým únikům a vyhýbání se daňovým povinnostem, a to na základě podpory účinných, účelných, spravedlivých a transparentních daňových systémů v souladu se zásadami řádné správy;
7. zdůrazňuje, že snahy o rozšíření schopnosti rozvojových zemí mobilizovat soukromé prostředky je nutné doplnit opatřeními, která by vytvořila prostředí, jež by bylo příhodné pro odpovědné a udržitelné podnikání a investice, počínaje vymýcením politické korupce, přes zavedení spravedlivého, účinného a transparentního zdanění, až po jednoznačné kroky v boji proti podvodům, vyhýbání se daňovým povinnostem a daňovým rájům; připomíná, že investiční politika EU, zejména pokud zahrnuje veřejné prostředky, musí přispívat k dosahování cílů udržitelného rozvoje; vyzývá EU, aby se snažila o prohloubení mezinárodní fiskální spolupráce, jak bylo dohodnuto na setkání G20 a v rámci akčního programu z Addis Abeby; v této souvislosti připomíná, že by měly být prosazovány a častěji uplatňovány systémy sledování, jako je podávání zpráv o jednotlivých zemích;
8. oceňuje EU za to, že jde příkladem, když na základě iniciativy „Vše kromě zbraní“, která je součástí unijního všeobecného systému preferencí, poskytuje možnost dovážet zboží z nejméně rozvinutých zemí (kromě zbraní a munice) bez kvót s nulovým clem;
9. je si vědom toho, že v současné době se na podporu potřeb spojených s obchodem vynakládá jedna třetina celkové oficiální rozvojové pomoci; vyzývá EU, aby při poskytování podpory pro programy pomoci na podporu obchodu, které byly navrženy, aby rozvojovým zemím pomohly využít nové obchodní možnosti, byla i nadále globálním lídrem;
10. vítá závazek Komise, že bude provedena hloubková analýza možných dopadů nových dohod o volném obchodu na nejméně rozvinuté země včetně jejich dopadu na poptávku po produktech nejméně rozvinutých zemí, záležitosti regulace a přístupu na trhy; vyzývá Komisi, aby zadala vypracovat nezávislé a vyčerpávající studie potenciálních dopadů obchodních a investičních dohod na rozvojové země; vyzývá rovněž Komisi, aby předložila návrhy, které by zajistily, že se výhody spojené s obchodními dohodami projeví i v rozvojových zemích; vyzývá Komisi, aby zajistila, že obchodní dohody vyjednané s partnerskými zeměmi, zejména v sousedství, budou mít jasný cíl podporovat hospodářský a sociální rozvoj těchto zemí; naléhavě vyzývá Komisi, aby uvedla všechny unijní nástroje spojené s obchodem do souladu s cíli udržitelného rozvoje, a to včetně dohod o volném obchodu, zejména dohodu o hospodářském partnerství s africkými zeměmi, vícestranné a mnohostranné dohody uzavřené v rámci WTO, všeobecný systém preferencí, pomoc na podporu obchodu, nařízení EU i mezinárodní normy a kodexy

chování tak, aby byl plně využit potenciál těchto nástrojů; naléhavě vyzývá, aby to bylo zohledněno při práci na dohodách o hospodářském partnerství a dohodách o ekologickém zboží tak, aby účinně vylepšily pozitivní příležitosti, jež přinášejí pro udržitelný rozvoj;

11. naléhavě vyzývá Komisi, aby se vynasnažila dosáhnout v rámci demokratických mnohostranných fór zabývajících se problematikou obchodu většího pokroku při prosazování otázek, v nichž jsou všechny země zastoupeny stejnou měrou, a aby se v otázkách obchodu profilovala jako obránce zájmů rozvojových zemí;
12. s politováním konstatuje, že míra ambicí po sobě jdoucích kapitol týkajících se obchodu a udržitelného rozvoje, které jsou obsahem obchodních dohod EU, často neodpovídá nejvyšším normám; zdůrazňuje, že je důležité zajistit řádné sledování toho, nakolik jsou uplatňována ustanovení těchto kapitol, a jejich prosazování, a vyzývá k plnému zapojení organizací občanské společnosti a sociálních partnerů v tomto ohledu, a to jak v partnerských zemích, tak i v EU;
13. vítá pokrok, jehož bylo dosaženo od vytvoření bangladéšského paktu udržitelnosti, a zároveň si je vědom toho, že stále přetrvávají významné problémy, které je nutné řešit;
14. vyzývá Komisi, aby považovala bangladéšský pakt udržitelnosti za příklad, který lze v budoucnu v podobných situacích v jiných rozvojových zemích následovat a dále jej rozvíjet;
15. připomíná závazek Komise, že bude v rámci všech jednání o obchodních dohodách provádět hodnocení jejich dopadu na udržitelnost; s politováním konstatuje, že tato hodnocení nebyla prováděna včas; vyzývá Komisi, aby svůj závazek plnila a aby zajistila, že se bude řádně přihlížet k dopadu případných obchodních dohod na rozvojové země;
16. vyzývá EU a její členské státy, aby se zavázaly k navýšení podpory pro program pomoci na podporu obchodu v případě rozvojových zemí, především nejméně rozvinutých zemí, a aby se v rámci nadcházející revize strategie pomoci na podporu obchodu zabývaly otázkou spravedlivého a etického obchodu, jak je uvedeno ve sdělení „Obchod pro všechny“;
17. domnívá se, že je nutné věnovat zvláštní pozornost globalizovaným hodnotovým řetězcům, že pracovní a environmentální podmínky v rámci těchto řetězců musí být ve všech fázích výroby jasně regulovány a že je v této souvislosti nezbytné dále rozvíjet sociální odpovědnost podniků;
18. zdůrazňuje význam zachování práva zemí regulovat a zachovávat politický prostor pro rozvoj mladých průmyslových odvětví v souladu s potřebami partnerských zemí a za současného dodržování obchodních dohod; naléhavě žádá Komisi, aby zajistila, aby obchodní dohody a obchodní politika neohrožovaly snahy rozvojových zemí o zvýšení domácí přidané hodnoty s cílem dosáhnout modernizace v rámci globálních hodnotových řetězců, a aby v daném místě vytvořila důstojná pracovní místa a dávala přednost příspěvku žen k hospodářskému rozvoji, zejména ve venkovských oblastech, jakožto zásadním prvkům místního rozvoje; žádá, aby Komise začlenila hodnocení tohoto aspektu do svých pravidelných zpráv o uplatňování dvoustranných dohod;
19. vyzývá Komisi, aby sledovala provádění balíčku WTO dohodnutých na Bali a v Nairobi,

zejména v souvislosti s rušením dotací na vývoz zemědělských produktů na mnohostranné úrovni, s rozhodnutími, která mají pro nejméně rozvinuté země konkrétní přínos, a s dohodou o usnadňování obchodu;

20. vyzývá Komisi, aby i nadále stála v čele snah o podporu a usnadňování přístupu k lékům za přístupné ceny a zároveň dosáhla správné rovnováhy s právy duševního vlastnictví a aby přijala politická opatření zaměřená na to, aby se veřejné zdravotnictví a všeobecný přístup k lékům stal viditelnou součástí mezinárodních obchodních vztahů; za tímto účelem vyzývá Komisi, aby podpořila vyhlášení Evropského roku zdraví a přístupu k lékům;
21. zdůrazňuje význam účasti prostřednictvím rozsáhlé a transparentní konzultace vnitrostátních parlamentů, organizací občanské společnosti a dalších zúčastněných stran, a to jak z členských států Evropské unie, tak i ze třetích zemí, při vyjednávání, provádění a sledování obchodních a investičních dohod a politik EU;
22. uznává příspěvek soukromého sektoru a vedoucí role EU v prosazování sociální odpovědnosti podniků na mezinárodních fórech; vyzývá EU a členské státy, aby podporovaly mnohostrannou diskusi o investičních smlouvách, aby za účelem stimulace odpovědnějšího a transparentnějšího investování přihlížely k rámci politiky investic pro udržitelný rozvoj (IPFSD) vypracovanému konferencí UNCTAD a aby se aktivně zapojovaly do činnosti Rady OSN pro lidská práva týkající se mezinárodní smlouvy, která by vedla nadnárodní společnosti k odpovědnosti za porušování lidských práv, a připomíná, že Obecné zásady OSN v oblasti podnikání a lidských práv (tzv. Ruggieho zásady „chránit, napravit, odčinit“) stále nejsou v politikách EU plně uplatňovány;
23. ve stejné souvislosti vyzývá Komisi, aby vybízela EU a vlády třetích zemí, aby za účelem dosažení dodržování mezinárodních pokynů a zásad sociální odpovědnosti podniků ze strany podniků využívaly politiku zadávání veřejných zakázek, a to na základě zvažování historie podniků, pokud jde o odpovědné podnikatelské chování, při zadávání veřejných zakázek;
24. vyzývá Komisi, aby vytvořila systémy dohledávání výrobků a unijní registr podniků, které se podílejí na rozvojových projektech EU, tak aby byla jejich činnost transparentnější a aby občané mohli sledovat činnost unijních podniků mimo EU a aby zároveň došlo ke snadnějšímu předávání zkušeností v mezinárodním měřítku a, což je stejně důležité, ke zviditelnění podniků EU a zlepšení jejich pozitivního obrazu;
25. vyzývá rovněž Komisi, aby podporovala vytvoření koordinačního fóra a společných setkání mezinárodních podniků, veřejných orgánů a organizací občanské společnosti jak v EU, tak i ve třetích zemích, aby došlo k širší výměně osvědčené praxe a vytváření synergického působení, které by vedlo k inkluzivnímu růstu a rozvoji.

VÝSLEDEK KONEČNÉHO HLASOVÁNÍ VE VÝBORU POŽÁDANÉM O STANOVISKO

Datum přijetí	15.3.2016
Výsledek konečného hlasování	+ : 31 - : 6 0 : 2
Členové přítomní při konečném hlasování	William (The Earl of) Dartmouth, Daniel Caspary, Salvatore Cicu, Marielle de Sarnez, Santiago Fisas Aixelà, Christofer Fjellner, Eleonora Forenza, Karoline Graswander-Hainz, Jude Kirton-Darling, Bernd Lange, Marine Le Pen, David Martin, Emmanuel Maurel, Emma McClarkin, Anne-Marie Mineur, Sorin Moisă, Alessia Maria Mosca, Franz Obermayr, Artis Pabriks, Franck Proust, Tokia Saïfi, Matteo Salvini, Marietje Schaake, Helmut Scholz, Joachim Schuster, Joachim Starbatty, Adam Szejnfeld, Hannu Takkula, Jan Zahradil
Náhradníci přítomní při konečném hlasování	Klaus Buchner, Agnes Jongerius, Frédérique Ries, Fernando Ruas, Pedro Silva Pereira, Jarosław Wałęsa, Pablo Zalba Bidegain
Náhradníci (čl. 200 odst. 2) přítomní při konečném hlasování	Angel Dzhambazki, Axel Voss, Tatjana Ždanoka

VÝSLEDEK KONEČNÉHO HLASOVÁNÍ V PŘÍSLUŠNÉM VÝBORU

Datum přijetí	20.4.2016
Výsledek konečného hlasování	+: 18 -: 2 0: 0
Členové přítomní při konečném hlasování	Ignazio Corrao, Nirj Deva, Doru-Claudian Frunzuličă, Charles Goerens, Heidi Hautala, Maria Heubuch, Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Linda McAvan, Maurice Ponga, Cristian Dan Preda, Lola Sánchez Caldentey, Elly Schlein, Pedro Silva Pereira, Davor Ivo Stier, Bogdan Brunon Wenta, Anna Záborská
Náhradníci přítomní při konečném hlasování	Marina Albiol Guzmán, Paul Rübig, Patrizia Toia
Náhradníci (čl. 200 odst. 2) přítomní při konečném hlasování	Amjad Bashir